

holdes. Bortset fra købstæderne, i hvilke kontrollen henlægges til vedkommende byråd, foreslås kontrollen knyttet til amtsvandinspektørerne i forbindelse med vedkommende embedslæge.

Det skriftlige grundlag til støtte for tilsynsmyndigheden foreslås samlet i *regulativer* for de offentlige spildevandsanlæg på samme måde som for offentlige vandløb. Det foreslås endvidere, at den projekterende allerede under sagens behandling for landvæsenskommissionen skal udarbejde en beskrivelse af anlæggets forskellige dele og en vejledning i deres rette drift og vedligeholdelse.

Andre myndigheders adgang til at udøve kontrol bibeholdes eller øges ved en ændret affattelse af § 81, stk. 2. Repræsentanter for kommunalbestyrelsen, som driver spildevandsanlæg, og for tilsynsmyndigheder foreslås i § 91 a givet adgang til at foretage undersøgelser på private virksomheder. Regler for laboratorier, der beskæftiger sig med undersøgelser af spildevand, foreslås indføjet som § 92 a.

For at sikre forureningskontrollens effektivitet foreslås i § 88 a indføjet bestemmelser om, at kommunale forsømmelser af at opfylde forpligtelser efter vandløbsloven eller en landvæsenskommissionskendelse kan afhjælpes ved en slags „*tvangsfuldbyrdelse*“ ved højere administrativ myndigheds indgriben.

I § 74 d er foreslået bestemmelser om *statstilskud til spildevandsanlæg*, som er nødvendiggjort af forskellige myndigheders varetagelse af vigtige almene interesser, og hvis finansiering overstiger den lokale befolknings og kommunes økonomiske formåen.

Foruden de omtalte forslag om vandområdernes beskyttelse mod forurening indeholder forslaget forskellige bestemmelser, hvorved den ved lov nr. 171 af 3. maj 1963 gennemførte ordning af *de offentlige vandløbs vedligeholdelse* bibeholdes og suppleres efter de i de forløbne år indvundne erfaringer.

Lovforslaget berører en række forskellige interesser, lige fra den enkelte borgers behov for at komme af med en del af sit affald og den enkelte kommunes bestræbelser for at hjælpe